

مدیریت بحران

حوادث و سوانح علاوه بر خسارات مالی و جانی برای شهروندان ، امروزه بعنوان یکی از موانع مهم روند توسعه کشورها بحساب می آیند. از این رو برای مقابله با سوانح و کاهش اثرات آنها بویژه در شهرها ، باید دولت های محلی اقدامات جدی را در مسیر کاهش ریسک و ایجاد پایداری در شهرها صورت دهند.

اصول دهگانه پیشنهادی سازمان ملل برای ایجاد شهرهایی پایدار در مقابل سوانح بحران:

- (۱) مدیریت ریسک بر مبنای همکاری و مشارکت تمامی اعضای جامعه قرار گیرد.
 - ظرفیت سازی در محل
 - تلاش در جهت درک موضوع ریسک توسط اعضای سازمانهای شهری
 - درک وظایف شغلی توسط هر یک از اعضای سازمان
- (۲) تخصیص بودجه برای موضوع مدیریت ریسک
 - تشویق مالکان منازل و خانواده های کم درآمد برای کاهش ریسک
 - تشویق بخش خصوصی و صاحبان حرف برای سرمایه گذاری جهت پیشگیری از خطرات پیشرو
- (۳) گردآوری و حفظ اطلاعات بروز در خصوص خطرات
 - انجام ارزیابی های مستمر در خصوص خطرات موجود
 - بهره برداری از این اطلاعات بعنوان پایه برای توسعه شهری
 - امکان بهره برداری سریع عموم مردم از این اطلاعات بروز شده جهت ساخت و ساز
- (۴) سرمایه گذاری و ایجاد زیر ساختارهای حیاتی مرتبط با کاهش خطرات
 - ایجاد کانال و آبراه برای انتقال آب ناشی از سیل
 - اقدامات مرتبط با تغییرات اقلیمی
- (۵) ارزیابی مستمر ایمنی مکانهای مهم از جمله مدارس و بیمارستان ها
- (۶) اعمال استانداردهای کافی برای ساختمان سازی و برنامه توسعه شهری
 - شناسایی مناطق امن
 - بهبود وضعیت منازل مسکونی غیرصحیح
 - شناسایی خانوارهای آسیب پذیر و کم درآمد
- (۷) برقراری دوره های آموزشی کاهش خطرات در مدارس و جامعه محلی
- (۸) حفظ اکوسیستم و ساختارهای طبیعی در جامعه برای پیشگیری از وقوع حوادثی همچون سیل، طوفان و زلزله
- (۹) استقرار سیستم هشدار و برقراری مدیریت کارآمد شرایط اضطراری و انجام تمرینات (مانور) مستمر در جامعه
- (۱۰) بعد از وقوع حوادث باید درخواست ها و علایق قربانیان در محور فعالیتهای بازسازی قرار گیرد.
 - کمک به جوامع و سازمانهای مرتبط برای طراحی روشهای مناسب پاسخ و مقابله با حوادث
 - کمک به جوامع و سازمانهای مرتبط برای طراحی روشهای مناسب بازسازی بویژه در مورد اسکان